

Oplata pocztowa uiszczona ryczałtem.

HLAS VOLYNĚ

Týdeník, věnovaný českým zájmům v Polsku.

<p>Adresa redakce a administrace: Kvasilov na Volyni</p>	<p>Jednotlivé číslo 35 gr. Cena inserátů: velk. 1/8 zadních stránek 10 zl. za jednu. V předu o 50%, draže. Při další inserci značná sleva.</p>	<p>Předplatné pro Polsko: na rok 10 p. zlotých na půl roku 5 " " na čtvrt roku 3 " " Předpl. do Československa na rok 60 Kč. Do Ameriky a Kanady na rok 18 zl. polsk.</p>
<p>Rukopisy se nevracejí.</p>		

Svátek samostatnosti.

Sedmnácté výročí znovudobytí samostatnosti zastihlo letos Polsko truchlící po svém Velkém Budovateli Maršálku Piłsudskim. Smutkem opředená bude oslava tohoto památného dne, v němž staly se skutkem tužby vlastenců po svobodě, po samostatném, sceleném Polsku. Téměř 150letá doba pod záborgy byla též 150 let trvajícím bojem, bojem těžkým, často beznadějným avšak cílevědomě vedeným k jednomu výsledku, jenž dosažen byl dne 11. listopadu 1918 r. Dějiny těchto 150 let jsou vlastně dlouhým řetězem bojů za svobodu. Za ni se bil Kościuszko v nerovném boji s Ruskem, za ni položili své životy legionáři v horských úvozech španělské Samosierry. V chronologickém sledu přijdou pak rok 1830 a 1863, jako ozbrojené projevy neutuchající, stále živé, vůle po samostatnosti.

Touha po samostatnosti je průvodním motivem veškeré duševní tvorby polského národa v devatenáctém století. Literatuře, malířství, hudbě, téměř každému projevu duševního života vtiskla svůj ráz, zde tesklivě-mistický, jinde vzpurně-bojovný. Sen o svobodě inspiroval největší polské duševní velikány, básníky-věstce, k tvoření nejkrásnějších děl polské poesie, v nichž v mistickém zanícení glorifikují Polsko jako Mesiáše a v prorockých slovech věští příští svobodu.

Dvacáté století jest ve znamení posledního bojovníka za samostatnost, muže činu, geniálního vůdce, Maršálka Josefa Piłsudského. Podzemní práce připravuje národ pro příští velké chvíle a když tato přišla, s mečem v ruce se staví v čelo svých legií, aby je vedl k vytčenému cíli. A cíl byl dosažen 11. listopadu 1918.

Sedmnáct let je dosti dlouhá doba pro lidskou paměť. Ve všedních starostech o zítřek i v radovánkách se zapomíná na ty, kteří obětovali sebe pro velkou ideu, pro vlast a kteří již zde nejsou.

Důstojnou oslavou svátku samostatnosti vzpomeňme jejího tvůrce Maršálka Piłsudského a všech těch, kteří za ni položili své životy.

VI. P.

*

Jak oznamuje denní tisk bude se — jako každoročně — konati ve Varšavě na Mokotowském Poli v rámci oslav 17-tého výročí znovudobytí samostatnosti vojenská přehlídka.

Defilé vojska přijme Generální Inspektor Branné Moci gen. div. Eduard Rydz-Śmigły. Pan President R. P. ohlásil svou účast, jak rovněž vláda, diplomatický sbor a všichni vojenští attaches cizích států.

SPOLKOVÝ VĚSTNÍK.

Města a osady na Volyni s českým obyvatelstvem a jejich vzájemné vztahy.

K městům s četnější českou kolonií jako Luck, Rovno, Zdobunov a Dubno druží se vždy celá řada českých osad, které dohromady by měly tvořit celek a dle toho zařídit své jednání. Města s českou menšinou měla by býti vzorem pro české okolí, zas osady měly by se vzorovati na městech. Město díky svému zvláštnímu postavení vždy by mělo státi v popředí, ačkoli tak vždy není. Důvody k tomu jsou následující: do každého města usazuje se element čilejší a odhodlanější; v řadách měšťanstva vždy bude více inteligentů nežli v průměrné obci. Uznáme-li, že podmínky k společenskému životu ve městě jsou lepší nežli na vesnici — ovšem jen při dobré vůli a snaze toho obyvatelstva — tedy každý z nás je toho náhledu, že ve městě měla by existovati řada organizací, žijících mezi sebou v úplném souladu. Tyto organizace neměly by chyběti v žádném městě: kolo ČMŠ, sokolská jednota aneb sdružení mládeže, divadelní kroužek a čítárna. Má-li kolo ČMŠ, to ještě neznamená, že konečně musí ve městě býti soukromá škola; nejsou-li k tomu podmínky, ta otázka by prozatím odpadla. K činnosti kola pozůstává ještě široké pole, jako zakládání čítárny, knihovny, pořádání zábavních a vzdělávacích večírků atp. cílem vytvoření podmínek důkladnějšího poznání jeden druhého.

Výše bylo zaznamenáno, že město a osady mají tvořiti celek — tu zásadu všichni by si měli dobře ujasniti; našinec, měšťan aneb vesničan, musí

konečně porozumět, že jsme odkázány jen na sebe. A skutečně to tak vypadá. Každý pozorovatel musí konstatovat, že ještě mnoho chybí do toho spolutí. Spíše každý z nás musí přijít k tomu závěru, že mnoho vody ještě uplyne ve volyňských řekách, nežli ty poměry se změni ku lepšímu.

Kdo je vinen tomu stavu? Několikrát se již napomínalo, že necht' u nás platí heslo: svůj k svému. A co pozorujeme? Vesničan úplně ignoruje tu důležitou zásadu, umyslně omíjí české krámy ve městě, pospíchaje do krámu žida. Charakteristický je popsal K. Sokol - Tůma v románě: „V září milionu“; každý uvědomělý Čech měl by poznati to pozoruhodné dílo. Někdy i ze strany měšťana je viděti snahu napáliti vesničana; to by rozhodně nemělo by míti místo ve vzájemných stycích. Bývá k pozorování u měšťanů i takový zjev (ovšem ne u všech), že málo jim je drahá čeština a vše co je české. Poměrně málo odebírají náš volyňský časopis, málo zajímají se otázkami našeho školství, jednají tak, jako by pro ně neexistovalo. Jak město, tak i vesnice měly by tvořiti jednu českou rodinu, vždyť všichni většinou pocházejí z osad.

Dobré spolužití měšťana z vesničanem a vzájemná podpora může vykonati velký vliv na povznesení národního uvědomění, které v našem lidu je tak slabé.

P - - - - 1 .

HOSPODÁŘSKÝ ZPRAVODAJ.

O zkrmování plev a úhrabků.

Plevy a úhrabky, pocházejí-li z dobře suchého obilí, jsou dobrým a vydatným krmivem jak

Besídka.

Královský rod habešský čítá tři tisíce let.

V známém Gothajském almanachu je jako nejstarší vládnoucí dům uveden rod Šalamounců, panující v Habeši. Jak známo, negus negesti, t. j. král králů, sám sebe nazývá vyvolencem Hospodina, „lvem z pokolení Judy“.

V „Tarike—negest“, habešské historii králů, genealogie královského rodu začíná od Adama. Od Adama k Šalamounovi vede pouze 35 pokolení. Podle této genealogie Šalamoun měl od královny Makedy syna, kterého nazval po svém otci Davidem. Arabští letopisci nazvali tohoto syna Ebne-Hakimem, synem moudrého, Habešané pak Menelikem. V celých dějinách Habeše toto jméno znovu bylo dáno teprve v minulém století Menelikovi II. Tímto jménem „Tarike-negest“ končí dějiny habešských králů.

Byl Šalamoun skutečně otcem prvního habešského krále? Jest mnoho přímých i nepřímých důkazů, že tomu skutečně tak jest.

Sabská královna, podle bible Balkis, podle habešských letopisů Makeda, byla vládkyní obou břehů moře. Byla královnou Ethiopie a královnou Sáby. Když Šalamoun a Hiram poslali svou výpravu do pohádkové země Ofir, vznikly obchodní styky mezi Judeou a obojím pobřežím Rudého moře. Poslové Feničanů a Židů kupovali zlato, slonovou kůži, myrtu a drahé kamení. Královna Makeda

pro koně, tak i hovězí dobytek. Plevy a úhrabky ze žita a ječmene hodí se lépe pro koně a z pšenice a ovsa hodí se lépe pro hovězí dobytek.

Při mlácení ukládají se plevy na plevník, a to k jedné straně ze žita a ječmene a k druhé straně z ovsa a pšenice, a tyto se pak každé zvlášť promíchají; úhrabky pak vynášejí se na seník, kde již jest místo odebráním suché píse. Obvykle se tyto odpadky krmívají až v pozdních podzimních dobách, kdy již jest hovězí dobytek ustájen a koně mají těžší polní práce odbyté.

Zkrmování plev děje se u nás tímto způsobem: pro koně je dobře plevy před namáčením na řešetě prosít, čímž oddělí se prach a seménka plevelů, která by dobytek nestrávil a jež by pak ve výkalech přišla opět na pole. Takto očištěné plevy napěchují se pak do kádě neb džberu a polejí vodou, až jsou veskrze promočené a nechají se takto naložené aspoň půl dne ležeti. Vybírají se pak vidlemi, takže se z nich voda, která jest dosti špinavá, částečně precedí, a nesou se přímo do žlabu. Koně si na nich dobře pochutnávají a jdou jim k duhu. Úhrabky ze pšenice a ovsa hodí se dobře koňům po kmení, jak se říká. Na noc, pod něž se do žlabu musí nalít dostatek vody, a takto předkládané koňům dobře chutnají a dobře se jim dokrmí. Tímto krmením uspoří se mnoho sena, o něž v mnohých hospodářstvích bývá nouze.

Plevy pšeničné a ovesné se neprosívají; nakládají se též shora uvedeným způsobem buď do kádě neb džberu a polévá se jimi při kmení řezanka ve žlabu, na což si hovězí dobytek snadno přivykne, zvláště přidá-li se na ně trochu jaderného šrotu neb pod.

Úhrabky ze pšenice a ovsa hodějí se dobře jako přídavek ke chrástu ze řepy, čímž zamezí se průjmu, nebo se přimíchávají hovězímu dobytku

dověděla se o moudrosti Šalamounově. Podle vši pravděpodobnosti byla živě zainterisována jeho podnikavostí v obchodních věcech a rozhodla se konečně vypraviti se k němu na návštěvu.

Tato královská návštěva dala původ ke vzniku mnohých legend. Šalamoun přislíbil svému hosti, že se jí nedotkne, dokud si sama nevezme něco v jeho paláci. Jednou v noci královna ze Sáby byla mučena žízni a vypila proto sklenici vody. Král se o tom dověděl a žádal, aby královna Sabská se stala jeho ženou. Královna svolila a sňatek se konal, ačkoli zákony zakazovaly manželství s cizinkami. Ale Šalamoun se již před tím oženil s dcerou faraona Sezaka, takže zákon byl již porušen.

Makeda porodila Šalamounovi syna, kterého autor habešské kroniky XV. století, zvané „Kebra-negest“, na základě podání nazývá zakladatelem dynastie Šalamounců.

Není pochyby, že údaje Bible, arabských a habešských letopisů, týkající se setkání Makedy se Šalamounem a jeho následků, zakládají se na skutečných událostech. Dynastie Angabo založila Aksum a král Se Kausia, jenž od jihu vtrhl do aksumské roviny, byl otcem Makedy. Je známo, že byl prvním vládcem v Aksumu koncem XI. století před Kristem. Je proto dobře možno, že královna Sabská byla jeho nástupkyní právě v době králování Šalamounová, který žil v letech 1032—975 před Kristem. Setkání královny Ethiopie s vládcem Judey je tudíž zcela možné.

Královna Aksumská a král Jerusalemský jsou podle toho předky panujícího rodu v Habeši. Jeich syn David-Menlik, Ebne-Hakim, byl zakladatelem

do řezanky. Ječné i žitné plevy mohou se též zkrmovati i hovězím dobyt看em, ale podotýkám, že je zapotřebí veliké opatrnosti, aby byly dobře rozmocené, možno-li i spařené, a podávají se dobytku v menších dávkách. Jinak by mohly způsobiti — jak říkáme — zářez nob štetku na jazyku. Vznikne-li přes všechnu opatrnost, odstraní se tím způsobem-že se vytáhne dobytčeti jazyk a lžící vzadu nahromážděný kopeček (jak říkáme štetka) se dobře vyškrábe.

Kronika.

Důležitější politické události.

DOMÁCI.

Minulý týden bylo odhlasováno plnomocenství pro P. Prezidenta Republiky i senátem. Poschválení plnomocenství, ekonomický komitét ministerské rady pod předsednictvem min. inž. Kwiatkowského přistoupil k obsuzování prvních dekretů vypracovaných ministerstvem financí.

Jedním z prvních dekretů bude zavedení důchodové dane u úředníků, kteří pobírají platy z veřejných fondů.

Druhým dekretem bude zvýšená důchodová daň u soukromých pracovníků. Důchodová daň u této třídy pracovníků bude obnášet při ročním platu 1500 zl. 1 proc. a až do 50 proc. při platu 250.000 zl. ročně.

Dne 6. list. se ukázal úřední dekret o udí-

dynastie Šalomonouců, vládnoucího domu, který s přestávkami po 3.000 let řídí osudy Habešanů,

S počátku království zahrnovalo nynější Arabii a Habeš od údolí Nilu k Indickému oceánu. Když Menelik I. zemřel, bylo mu 50 let. Lze lehko vypočísti, že se narodil kolem roku 980, pět let před Šalamounovou smrtí. Za 25 let své vlády Menelik vybudoval loďstvo, které spolu s koráby Féníčanů a žďů plavilo se po Rudém moři. Svůj národ připojil ke kulturní sféře starého Východu. Minulo 2.800 let a Menelik II. začal zase obracet svůj národ k nové civilizaci, která změnila tvář země, ale v Habeši zůstala téměř nepozorována.

Komedie s oslem.

(Z ochotnických vzpomínek.)

Před třiceti lety byla „Cesta kolem světa“ jednou z nejvýpravnějších her a mnohemu ochotnickému jevišti byla toužebným, leč nedostižným ideálem. A tím zdála se býti také našemu spolku. Avšak já jsem byl vždy „průbojný“ a tak jsem také „prorazil“ a hra se dostala na repertoár.

V jednom aktu je indiánský tábor. Režie předpisuje kromě lidu a stromů lesních několik koní. To ovšem na našem jevišti nešlo, protože by nezbylo místa pro lidi. Kaširovat? Fúj! Bude třeba jen jeden, ale bude živý. Avšak, jak dostat živého koně do prvního poschodí? Vyloučeno. Ždímal jsem si hlavu, až jsem z ní vyždímal — osla. Je to klidné zvíře a tož teda... Promluvil jsem s mlékařem, který byl majitelem takového ušatého tvora. Za taxu 2 korun a volňaska na galerii byl osel k dispozici.

Doceła klidně se nechal vyvést po schodech, přivázat ke kulise a s chutí se pustil do otýpky

lení koncesí na zakládání v Polsku aut. mobilových továren. Jest to jeden z rozhodujících kroků k rozvoji motorisace v Polsku. O koncesi se uchází 7 velkých zahraničních firem, mezi nimi Ford a Citroen.

4. listopadu ve Varšavě byla podepsána obchodní smlouva polsko-německá. Obchod se bude díti dle předem proskoumaného plánu, který předvidá v první řadě export produktů rolnických (obilí, vepřový brav, dřevo, husy, máslo, vejce a j. produkty.

ČESKOSLOVENSKO.

Úmrtím B. Bradáče se uprázdnilo předsednictví poslanecké sněmovny. Agrární straně připadl úkol, navrhnouti Bradáčova nástupce. Rozhodla se však pro dalekosáhlé řešení — částečnou rekonstrukci vlády — jež je v ostatních koaličních stranách přijímáno se značnými rozpaky a výhradami. J. Malypetr, byl vybrán za předsedu poslanecké sněmovny, v čelo vlády byl postaven dr. Hodža a na jeho místo za ministra zemědělství poslanec dr. Zadina. Zdůrazňují však, že osobními změnami nemá býti nikterak dotčen vládní a politický program koalice.

Návrh státního rozpočtu na rok 1836 předložil ministr financí dr. Trapl ministerské radě, která jej schválila. Státní výdaje jsou v něm stanoveny částkou 8 miliard 32 milionů Kč; státní

sena. Nad Indiány sice stříhal ušima, ale to nebylo nic divného, obdivoval-li je. Ty obdivovalo také obecenstvo a proč by tedy neměl se jim divit osel? — Všecko v pořádku? Tož teda nahoru! povel jsem a opona se majestátně vznesla.

— Áááá! — zašuměl v hledišti projev nadšení.

Ale...! Po zvednutí opony se ovšem objevila rampa s oslnivou řadou žárovek. Osel přestal žvýkat. Zřejmě ztrnul v údivu, zamával ušima a... inu, strach je zlá věc: ulevil svým útrobám Galerie sice začala na neslušnost ušatého ochotníka reagovat chechtotem, ale utichla, okřiknuta z parteru. Pojednou jsem sebou škubl, vida ze zákulisí stružku, která po mírně nakloněné podlaze plula k rampě. V orchestru povstal neklid: čelista s dvěma houslisty couvali před stružkou, která se přes rampu převalila do orchestru. A v tom vidím — ó, hrůza! Silnější potůček odbočil a čile se hrnul — k napovědovi. Ten v těsné boudě couvnout nemohl. A než se nadál, měl tekutinu v rukávě a v klíně. Tahle „poceta“ byla pro našeho vždy klidného sufléra přece jen silné kafe.

— Krucinálfagot! — zařval nespoutaně, vyskočil a setřásl se sebe nelibou mokrost zapomínaje, že svou dvoumetrovou postavou vysoko zvedl suflérskou boudu. V tom okamžiku vybuchla v obecenstvu taková vřava smíchu, že ji jistě neslyšelo pražské Národní divadlo ani při největších extempore slavného Jindřicha Mošny. A do té strašlivé bouře vpadl nestydatý osel svým příšerným Y-áááá! Y-áááá! Slyšeli jste už už někdy tohle Y-áááá? Byl to takový řev, že burácení v hledišti, ačkoliv vystupňováno do krajnosti oslovou produkcí, úplně v něm zaniklo. A na scéně i za kulisami všecko živé se válelo v křečovitém

příjmy pak částkou 8 miliard 33 milionů Kč; rozpočtové aktivum činí více než 1 milion Kč.

ŘECKO.

4. list. byl oznámen výsledek plebiscitu: Hlasovalo 1,525.714 občanů, z nichž pro monarchii se vyslovilo 1,491.992, pro republiku 32.454. Zbytek hlasů byl neplatný.

Je pravděpodobné, že ve čtvrtek 7. t. m. odjedou řecký ministr války, ministr dopravy a předseda národního shromáždění do Londýna ke králi Jiřímu a společně s ním se pak vrátí do Řecka. Do Londýna odjede prý také delegace armády, námořnictva a letectva, jakož i zástupci města Athén. Král Jiří, jak se proslýchá, hodlá vydati provolání k řeckému lidu, ve kterém ohlásí, že v souhlasu s přáním národa, se znovu ujímá svých povinností jako řecký král a že opět vstupuje na trůn.

Členové řecké vlády složili již do rukou regenta Kondylise přísahu věrnosti králi. Regent učinil prohlášení, v němž zdůraznil, že jediné králi přísluší, aby rozhodl o naléhavých politických problémech.

ČÍNA.

Čínský ministerský předseda nankinské vlády Vančinoej byl těžce zraněn při atentátu, podniknutém mladým čínským novinářem při zahájení kongresu Kuomintanu. Atentát je výrazem protestu proti japonské politice nankinské vlády, která vyvolává rostoucí odpor v čínské veřejnosti. Útočník a několik osob, podezřelých ze spoluúčasti na

smíchu, zatím co mně, režiséru a odpovědnému inspirátoru této oslovské kalamity, se ježily vlasy tak, že mi zvedaly vlásenku (hrál jsem Foxe).

— Opona dolů — řval jsem na oponáře. Ale kdepak! Oponář ležel schoulen v klubičko v křečích smíchu. Nezbylo mi, než abych přeběhl scénu, na které se motal zmocněný suflér s plechovou boudou na hlavě. Chňapl jsem po klíce a opona slétla jako utržená.

— Vy... vy... sakramencké režizere, podíváte se na mě! — ukazoval mně napověda své kalhoty a strkal mi pod nos čpící rukáv. Uklidnil jsem ho závazkem, že mu zaplatím chemické vyčištění oděvu.

Když se herci i obecnost vzamatovali z tohoto oslího extempore, hrálo se dal. Akt potom skončil bez nehody a pak jsme už ušatého umělce nepotřebovali. Přišel si pro něho mlékař, že si ho odvede. Avšak mlékařův úmysl se ukázal nesnadným: osel nechtěl se schodů. Shrnuli jsme se kolem něho, lichotili mu, domlouvali, prosili... všecko bylo marné. Nechtěl. Snad se mu zalíbilo v naší umělecké společnosti. Netrpělivé obecnost tleskalo, hučelo, dupalo... Praskla mně trpělivost: — Půjdeš, ty vosle, nebo ne? — zařval jsem na tvrdohlavce a pleskl ho přes zadek. Panečku! Fffft-bim — prásk! Zvíře vyhodilo zadkem a kašširovaný balvan proletěl zavřeným oknem na dvůr. Neuskočit, letěl jsem tou cestou i já. Y-áááá!

Co teď? Krátce: svázali jsme ušatou potvořu a spojenými silami snesli se schodů.

Vy se tomu smějete? Pánbu vám odpust! My jsme se jen potili a... no, šaty nás všech musely do čistírny.

Jan Merfort. („Nár. P. I.“)

atentátu, bylo zatčeno. Mimo min. předsedu byli postřeleni ještě dva další delegáti Kuomintanu.

U. S. A.

Podle dosavadních volebních výsledků ve státě newyorském republikáni opět dobyli většiny v poslanecké sněmovně tohoto státu, kterou stratili r. 1932. Poměr mandátů jest nyní 81 republikánů proti 69 demokratům, kdežto dosud bylo 76 demokratů proti 73 republikánům, při čemž chybí ještě výsledek jenom z jednoho volebního kraje. Republikáni vidí ve svém vítězství porážku Roseveltova „Nového plánu“ a odsouzení presidentovy politiky.

Kromě několika bezvýznamných srážek radikálních živlů minuly volby klidně. Nezávisle na volbách v celém státě dobyt dobře organizovaný aparát demokratické strany ve všech volebních okresech města New Yorku očekávaného místního vítězství. Neúspěch Roseveltův ve státu newyorském nemůže však býti pokládán za měřítko pro presidentské volby, které se budou konati příštího roku, neboť většina tohoto státu odedávna byla smýšlení republikánského. Potvrzují to výsledky z jiných částí země. Tak v agrárních státech Virginii a Mississippi zůstali demokraté vítězi. Naproti tomu ve Feladelphii vede s velkým náskokem republikánský starosta.

VALKA ITALSKO-HABEŠSKA.

Diplomatická jednání o urovnání konfliktu se ustavičně prodlužují. Mírové návrhy italské Anglie zamítla; očekává se, že Anglie a Francie předloží Mussolinimu poslední návrhy před započítím provádění sankcí. Vyhličky na mír v Habeši jsou však posuzovány velmi skepticky. Ve čtvrtek se v Ženevě sešel 18členný koordinační výbor. Bylo zjištěno, že 47 států uplatnilo embargo na dovoz zbraní do Itálie, 45 států přijalo finanční sankce a 43 států přijaly zákaz dovozu italského zboží. 31 států se vyslovilo pro vzájemnou podporu při uplatňování hospodářských sankcí. Pro zavedení hospodářských sankcí č. 3 a 4 bude navrženo datum 15. listopadu. V Ženevě se zdůrazňuje naprostá shoda a solidární součinnost francouzsko-anglická, jež se nyní týká nejen úpravy italsko-habešského konfliktu, ale i koordinace námořních, leteckých a armádních opatření, kdyby se kterékoli z nich ukázalo nutným. Na obranu proti sankcím vydala dosud italská vláda nařízení o snížení spotřeby masa a o snížení správních nákladů ve školách, státních úřadech a podnikcích. Na povzbuzení nálady v lidu chystá prý Mussolini radikální hospodářskou a sociální přestavbu, jež se má podobat systému socialistického hospodářství státního.

Ohlášená italská ofensiva na severní frontě ve směru na město Makale se provádí téměř bez bojů. Habešské oddíly ustoupily a dochází pouze k srážkám hlídek. Jen za noci dochází k náhlým přepadům italských částí tlupami Habešanů, kteří se bleskem vrhají na překvapeného nepřítele. Na jižní frontě v Ogadenu se bojuje urputněji, přicházející odtud zprávy jsou však kusé a nejasné.

Válka v Habeši se vede nyní na třech frontách. Se tří stran míří italská vojska do nitra Habeše. Itálie se na tuto ofensivu připravila opravdu dokonale: Stavěla přírodní silnice, vodovo-

dy, zásobárny potravin, skladiště materiálu; vypravila do pole 200.000 mužů, 50.000 dělníků, 3.000 mistrů, 1.000 inženýrů.

První válečný proud míří ze severní Eritreje. Z Asmary přes Aduu, Adigrat (které již Italové dobyli) Aksum na Dessii a Gondar. Druhý proud se dal na postup z východní Eritreje a obsadil horský masiv Mussa Ali; jeho cílem je 500 kilometrů vzdálená železniční stanice Direhaua, jejímž obzavením by bylo možno odříznout Habeš od styku s ostatním světem. Tato armáda však musí nejprve zdolat danakilskou poušť. Třetí proud táhne z jihovýchodu, z italského Somalska přes poušť ogadenskou a jejím cílem je staré obchodní město Harrar.

Proti této dokonale vyzbrojené armádě italské stojí velmi špatně vyzbrojená armáda habešská v celkové síle milion vojáků. Nebojují soustředěně, jako vojsko evropské, nýbrž v jednotlivých skupinách. Ty jsou neobyčejně pohyblivé, poněvadž habešští vojáci v poli nepochodují, nýbrž běží a jsou schopni urazit za den až 100 kilometrů. Z tohoto rozdílu také vyplývá habešský válečný plán: Vyhnout se otevřenému boji v rovinách, snažit se jen menšími výpady rušit jeho soustředěvací akce. Hlavní habešský nápor se dá čekat až v neschůdných horách se strmými kopci a sráznými propastmi. 600 000 habešských vojáků bylo soustředěno na severní frontě, zatím co císař jich povede 120 000 k Dessii na východní frontě; na jižní frontě je kolem Sidamo dalších 150.000 bojovníků.

—o—

RŮZNÉ ZPRÁVY.

Je průvan škodlivý?

Kdyby se všichni zalknout měli, nesmí být otevřena dvě okna proti sobě, dveře (na př. v tramvaji), na obou koncích vozu, vznikl by průvan, bolela by hlava, nohy, kolena, uši, zuby, oči, ramena, lokte, v zádech, ve střevách, otoky a vyrážky by se objevily, ba i nemoci nakažlivé z „ofouknutí“! Průvan je prý původ všech uvedených trápení! V zájmu zdraví a dobré pověsti naší inteligence měli bychom se všichni postavit do boje „za průvan“. Průvan není ničím jiným, než pohybujícím se vzduchem. Je to vítr právě takový, jaký na nás neškodně fouká kdekoli na ulici a který si libujeme. Bylo by zajímavé zjistit kořeny pověry, připisující vzduchu tak zhoubné následky, jakmile se jen začne pohybovat ode dveří ke dveřím, nebo od okna k oknu, místo aby metl celou ulici. Pravda je, že zdravému člověku neublíží ani vzduch, ani vítr, ani průvan. Naopak: nevolnost až mdloby mohou býti snadno způsobeny nedostatkem kyslíku v ovzduší uzavřených, vydýchaných prostor. Je třeba se starat o čerstvý vzduch všude tam, kde je více lidí pohromadě. Dětem je nezbytností právě takovou, jako potrava. Je třeba se seznámit s průvanem, zamilovati si jej, udělati si jej i doma za všech příležitostí a bude nám s ním dobře.

Padesátiletý automobil.

Automobil je vynález minulého století. Za krátkou dobu 50 let se ve svém vývoji zdokonalil tak, jako snad žádný jiný dopravní prostředek na

světě. Začátkem tohoto roku bylo na celém světě v provozu 34.927.121 automobilů.

Za svůj rozvoj vděčí automobil G. Daimlerovi, který vynalezl motor s vnitřním spalováním pro mechanická vozidla. Již před ním se sice podařilo sestrojiti motory, ale teprve jeho vynález se hodil pro automobily.

První automobil se podobal spíše motocyklu, až na to, že vedle dvou normálních kol měl ještě po stranách dvě drobná pomocná kolečka.

Dnešní benzinový automobil vznikl fakticky 29. srpna roku 1885, kdy Daimler obdržel patent na první mechanický vůz.

O dva roky později ohlásil Benz patent na tříkolové vozidlo, které zanedlouho přibralo čtvrté kolo. Současně s ním se podařilo i Daimlerovi sestrojiti čtyřkolý automobil.

V roce 1893 se objevil na ulicích Detroitu Ford se svým prvním benzinovým vozíčkem. V roce 1895 „už“ byly vyrobeny čtyři automobily.

Až do roku 1900 automobil nepřinesl žádné zvláštní změny v dopravě. Ještě stále připomínal jen vůz bez koní.

Teprve začátkem našeho století se začal vžívat automobil v našem slova smyslu, s vlastnostmi, které se v hlavních rysech zachovaly až do dnešní doby.

Podnět k tomu dal Dunlop vynálezem pneumatických obručí a jejich užitím podle návrhu Michelenova.

Kolem roku 1910 začal Ford s výrobou svých typických vozů. Ročně jich vyrobil 10 až 11 tisíc. Jeho přičiněním se automobil brzy stal majetkem nejširších lidových vrstev.

V Evropě tomu bylo poněkud jinak. Automobil byl ještě příliš drahý a jízda na něm ještě dražší. Lidé mu mnoho nedůvěřovali a nepřáli jeho rozvoji. Bylo třeba podmínek, které by umožnily plný rozmach. Tyto podmínky nastaly za světové války, kdy automobil se stal důležitým činitelem při pohybech armád. V poválečné době měly příznivé vlivy na rozvoj automobilismu moderní, přizpůsobené silnice.

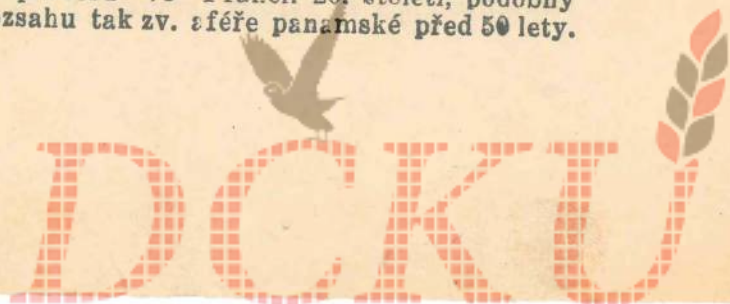
V roce 1926, kdy na celém světě již jízdovalo 24.452.267 automobilů, v mnoha zemích se začaly pro ně stavět zvláštní silnice a staré upravovati tak, aby vyhovovaly změněným požadavkům moderní dopravy. Automobil přestal se přizpůsobovati cestám, nýbrž opáčně.

S vývojem vnitřní i vnější stavby automobilu kráčel ruku v ruce i vývoj rychlosti. Vítěz prvních automobilových závodů dosáhl na trati Bordeaux—Paříž „fantastické“ rychlosti 30 km za hodinu. Když to tehdy uslyšela jedna dáma, hrůzou omdlela.

Jaký pokrok učinily automobily po této stránce! Vozy nejlepších současných značek dosahují pohodlně rychlosti přes 100 km, aniž je třeba je častěji opravovati. Jaký ohromný rozdíl je mezi dnešním automobilem, rychlým, elegantním a tichým a mezi Daimlerovým rachotivým a kymácejícím se vozidlem, které se sotva pohybovalo a často zastavovalo!

Aféra Staviského.

4. listopadu začalo před pařížskou porotou přelíčení se 20 osobami, zapletenými do tak zv. skandálu Staviského. Je to z největších politicko-soulních procesů ve Francii 20. století, podobný co do rozsahu tak zv. aféře panamské před 50 lety.

Skandál Staviského propukl v noci ze dne 23. na 24. prosince zatčením Tissiera, ředitele městské zastavárny v Bayonne, pro podvody, kterých se dopustil tím, že vydal za několik desítek milionů franků upisovací cenné papíry, nekryté ve skutečnosti žádnou zárukou. Tyto podvody v Bayonné byly spáchány za vědomí předsedy správní rady této zastavárny, starosty města, radikálního poslance J. Garata, který až do té doby byl znám jako člověk naprosto čestný.

Po zatčení starostově následovalo rychlým tempem za sebou stíhání a zatýkání politických osob, finančníků, advokátů a pod. Hlavní osnovatel těchto podvodů, žid ruského původu, naturalizovaný ve Francii, Alexandr Staviský, unikl z Paříže a skončil sebevraždou ve vile nedaleko Chamonix za okolností, až dosud nejasných.

Skandální pozadí podvodů a korupce, které páchal Staviský za pomoci vlivných politických osob, jítřilo po celé měsíce veškerou francouzskou veřejnost. Téměř každý den přinášel nová sensační odhalení a zatýkání. Bylo zjištěno, že za pomoci politických činitelů a úřadů provedl Staviský podobné podvody v městské zastavárně Orléansu a že bez kapitálu založil několik velkých podniků stejné podvodným upisováním. Staviský připravil v letech 1929—1933 svými podvody státní a veřejný úvěr dle úředních odhadů o 260 milionů franků.

Člen kabinetu Chautempsova, radikální ministr práce Dalimier, byl nucen odstoupiti, krátce nato padla celá vláda a nespokojenost pařížského občanstva s „korupčním“ parlamentem se vybil v krvavých únorových událostech. Za vlády Doumerguovy byla jmenována 44členná sněmovní komise, pověřená vyšetřováním zodpovědnosti politických osob a státních úředníků na těchto podvodech.

Napětí neutichalo. Odborový přednosta ministerstva zemědělství Blanchard, obviněný, že přijal od Staviského úplatky, skončil sebevraždou, státní návladní Hurlaux spáchal pokus sebevraždy v úřadovně svého nadřízeného, jeden advokát se vrhl před výslechem do Seiny a pod.

Celkový počet obžalovaných činí 20.

Obžalovací spis má 1000 stránek, psaných na stroji. Obžalovaní mají na 70 advokátů, většinou velmi zvučných jmen. Za přeličení bude vyslechnuto asi 200 svědků.

O monohosti života.

O monohosti života podává důkaz Ch. Elton v knize Animal Ecology — v akru orné půdy je přes 800.000 dešťovek, skoro 3 miliony blanokřídleho hmyzu, půl druhého milionu much a třetina milionu chvostoskoků — kdybychom měli počítati též půdní mikroby, byly by to číslice již astronomické.

Postava člověka je stále větší.

Jak oznamují londýnské listy, dospěl americký antropolog prof. Shapire po mnohých a četných srovnávacích studiích a pokusech k přesvědčení, že průměrná postava lidská vzrůstá od generace ke generaci stále víc a více. My jsme vyšší, než byli naši předkové a naši vnuci budou opět větší, než my. Pro své tvrzení našel profesor podklad ve výsledcích měření celých mas lidí v různých amerických zemích za několik posledních desetiletí.

Větší postava není jedinou výhodou, která čeká na naše vnuky u porovnání s námi: člověk bude také mnohem silnější, rozložitější, obličej inteligentnější a zuby zdravější. Jedinou nevýhodou budou mít v tom, že budou mít méně vlasů než my, což je snad hubenou útěchou pro ty, kdož jsou již dnes plešatí. Obíraje se výsledky studií svého amerického kolegy, tvrdí prof. Koch z university v Lipsku, že i v Německu a v jiných evropských státech se konstantovalo, že lidstvo je stále větší a silnější. Nejen prý však to: člověk se prý také mnohem rychleji, vyvíjí a mládež dosahuje zralosti nyní mnohem rychleji, než dříve.

Zlato.

V prvních sedmi měsících letošního roku vytěžila jižní Afrika, zaujímající ve světové produkci zlata první místo, 6.195 000 unci (1 trojská unce rovná se 31. 1035 g). Rusko, které bylo do nedávna téměř bezvýznamnou zemí v produkci zlata, následuje na druhém místě s produkcí 2.450.000 unci, na třetím místě USA, s 1.891.000 a na čtvrtém Kanada s 1.796 000 unci.

Nynější cena zlata na světovém trhu činí 35 dolarů za 1 unci, proti ceně 26.67 dolarů před znehodnocením měny Spojených států. V anglické měně bylo placeno před její devalvací 85 a dnes 140 shillingů za 1 unci. Tyto vyšší ceny pohnuly indické boháče k odprodejům jejich zlatých zásob, takže Indie vyvezla ze svých pokladů od roku 1931, kdy Velká Británie opustila zlatý standard, 29.300.000 unci, množství daleko větší, než celková světová produkce kteréhokoli roku.

Skleněný hostinec.

Jediný hostinec na světě, který celý, od podlahy až ke komínu, vybudován ze skla, mají v Anglii v městečku Doncaster, vzdáleném necelé čtyři hodiny vlakem od Londýna. Jest to Kirk Sandall Hotel, který vystavěla tamější skářská firma pro své dělníky a zaměstnance. Zajímavé jest, že i kuchyňský krb, komín, podlaha i zdi jsou ze skla, různě zbarveného. Pouze nábytek jest ze dřeva a kůže.

Veselý koutek.

Černý problém.

Dva černoši debatovali o svých předcích. Jeden z nich pravil: „Já mohu sledovat své předky daleko nazpět v rozvětveném kmeni svého rodu.“ „Hm,“ odpověděl druhý v zamýšlení, „jsou jen dva druhy živočichů, žijících ve větvích stromů. Totiž opice a ptáci — a na tobě přece, pokud vidím, peří neroste.“

Příliš domýšlivý.

„Pane, užil jste výrazu „osel“! Mínil jste tím snad mne?“

„Naprosto ne, pane! Copak si myslíte, že jste jediný osel na světě?“

SSSR. v satíře i humoru.

Návratil se z Ruska obchodník, který tam byl na obchodní cestě. Je tázán, jak to nyní vypadá v SSSR.

„Jako na lodi.“
 „Jak to?“
 „Ohromné obzory, člověku je nanic a nemůže utéci.“

Soudruh Stalin řeční o budování sovětského hospodářství. Po řeči se ptá.
 „Pochopili jste, soudruzi?“
 Nato vstane jistý kavkazský soudruh Šapataladze a hlásí se o slovo:
 „Všecko jsem pochopil.“
 „Tak to vysvětlí ostatním!“
 „Nu tak, země je naše — sklizeň je jejich; voda je naše — ryba je jejich.“

Tržní zprávy.

CHMEL.

Žatec, 31. října.

Zájem o žatecké chmele trvá dále, i když poněkud v zmenšeném rozsahu v důsledku svátků v tomto týdnu. Hledány byly hlavně levné chmele pro krytí dřívějších uzávěrek do našich pivovarů a obchod snažil se koupit je i pod 1.400 Kč, což se mu ztěžka podařilo. Nynější klidný výkup zdá se býti přechodný, neboť levné chmele by byly stále od obchodu kupovány a mimo to do období listopadového spadá několik uzávěrek chmele, jež obchod bude muset našim pivovarům dodat. Také cizina nezdá se býti plně zásobena žateckým chmelem. Ceny se uhlavují v nezměněném rámci.

Kč 1.400. — až 1.700. — za 50 kg.
 Ročník 1934 je obchodován za Kč 1.050. — až 1.100. —.

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a

vyexpedovala do dnes 12.695 žoků v čisté váze 32.366 ctiů á 50 kg žateckého chmele sklizně 1935.

Český odbor Jednoty chmelařské
 v Žatci.

OBILI.

Záznam Rovenské obilní bursy 8.XI. 1935.
 Žito dvorské Zl. 10.75— 11.00 za 100kg
 „ různé „ —. —. —. „ „

Stepan Michajlovič Pavlov,

absolvent státního polského gymnasia, učitelského semináře, kursů obchodních a družstevních nabízí své služby jako

domácí učitel.

Pro informace o velmi skromných podmínkách obraťte se na:

S. M. Pawłow, poczta Dzibulki, pow. Żółkiew.

28.

V ý s t u p 4.

Maryna, děvečka.

Maryna (vběhne): Co se stalo, hospodáři? Mařenka Lemešova letí odsud jako splašená, a vy se taky divně tváříte...

Vašek: Ale štípla mně vosu tuhle do tváře. To ona Mařenka tak pelášila, aby ji taky nezobla... A ty kam tak letíš?

Maryna: Strejček Bedrník mě poslal pro svačinu.

Vašek: Nikam nepůjdeš. Pro svačinu šla Liduška.

Maryna: Tak já tedy půjdu.

Vašek: Maryno!

Maryna (se obrátí): Co chcete hospodáři?

Vašek (přistoupí): Maryno, zůstan zde chvíli, odpočiň si. Děláš jako kůň, jsi jistě unavená.

Maryna: Musím dělat, vždyť potřebuji peněz...

Vašek (vezme ji kolem pasu): Měl bych ti přidat, zasloužíš toho... A na co ti třeba peněz?

Maryna: Ráda bych nový kožich na zimu. Agáfka má také nový, celý žlutý a pyšný se v něm, já však mám starý, polátaný... (Tulí se k němu).

25.

mnou děje, hlava mi puká, nohy klesají..
 Vašek: Nu, jen nenaříkej, zase bude dříve. Přineseš svačinu, odpočineš si... jdi... (Koušek ji odvede, hned se vrátí.) Povedlo se mi... (Mne si ruce). A teď už musím sekat! (Vezme kosu a srp). Má bude, má..! (Luskne prsty a odejde).

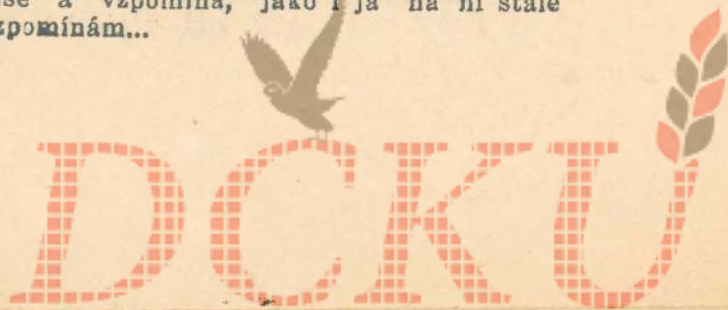
Mařenka (vystoupí). Zase nová oběť Vaškova... (Kývá smutně hlavou) Ubohý Jeník... Vzpomíná na ni, a ona zatím tady... Sotva uplynul měsíc a již zapoměla. Včera došel dopis od něho (vyndá dopis) a měla jsem jí obsah jeho vyřídít, dělali jim prostředníka. Teď však je to zbytečné. (Čte).

Milá Mařenko,

ani nevíš, kterak se mi stýská po naší rodné vesničce. Vzpomínám si na poslední večer, který mi září ve smutné cizině. Nikdy nezapomenu! Jsem nyní v Žitomíru a za týden se vydám na cestu do Kijeva.

Mařenka (mluví): Tak tohle si odtrhnu, bubu mít na něj upomínku a tohle... (čte dále).

Milá Mařenko, vyříd' tohle všechno mojí drahé Lidušce. Obávám se jí samotné napsati, snad by dopis starý Bedrník spálil. Ty jí to vyřídíš, vid' ? Polib jí za mně, ať píše a vzpomíná, jako i já na ni stále vzpomínám...

Pšenice dvorská	„ 16.00— 16.25 „ „
„ obyč.	„ ———— ———— „ „
Ječmen pivovarský	„ 11.25— 11.50 „ „
„ na kroupy	„ ———— ———— „ „
Oves jedn. druhu	„ 12.00— 12.50 „ „
„ sbíraný	„ ———— ———— „ „
Mouka žitná I. 55°.	„ 17.75— 18.25 „ „
„ „ I. 65°.	„ 13.25— 13.75 „ „
Mouka pšen. I. 40°/	„ 28.50— 29.50 „ „
„ „ I. 55°.	„ 25.50— 26.50 „ „
Otruby žitné	„ 6.50— 7.00 „ „
„ pšeničné	„ 7.25— 7.50 „ „
„ ječné	„ 7.25— 7.50 „ „
Kroupy ječné (pencak)	„ ———— ———— „ „
Řepák	„ ———— ———— „ „
Hrách	„ ———— ———— „ „

Fasole	„ ———— ———— „ „
Vikev	„ ———— ———— „ „
Jetel červený	„ ———— ———— „ „

Záznam 8.XI. soukromého obchodu—zač kupuje.

	zl. 1.70	za 1 pud (16.38 kg)
Žito	„ 2.55	„
Pšenice	„ 1.70	„
Ječmen	„ 2.00	„
Oves	„ —	„
Hřečka	„ —	„
Proso	„ 5.00	„
Řepák	„ —	„
Hrách	„ —	„
Fasole	„ —	„
Mák	„ —	„
Jetel	„ —	„

Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru—„SAKURA“.

Doporučuj všude

tohoto českého podniku znamenitý mok.

Nejlepší je

PIVO

= pivovaru „Kvasilov“ =

„SALVATOR“, „EXPORT“
„MARCOVÉ“ a „STOLOVÉ“.

26.

Mařenka (mluví): Tak, tak, nemáš hochu co vzpomínat... Kdybys tak viděl, to co jsem před chvílí viděla já. Ne, nemám ji co vyřizovat. Tohle si schovám, (dává dopis za madra) a tohleto vhodím tamhle do příkopa. (Roztrhá, a smačkaný dopis zastrčí do kapsy). Nemůže na ni zapomenout... (Vzdychne si). Já také zapomenout nemohu; ten jeho polibek tenkrát na čelo, probil mou dřímající lásku k němu. Dávno, již dávno mi nebyl lhostejný, nechtěla jsem jim překážek, vtírat se, a raději lásku obětovala jsem přítelkyni své, raději jsem nechávala srdce své ohněm lásky spalovat. A nyní? Oh, Jeníku, tebe bych mohla celým srdcem milovat... (zpívá).

1. Každé kvítko slunce líbá,
všechno kolem mne jásá,
jen já jsem tu opuštěna
bolest srdce srdce mé drásá...
Proč mi Osud štěstí nedá,
lásky věrné a vroucí
milování není přáno
srdci mému žádoucí...

Refr. A to srdce pláče, bolí,
že lásky nepoznalo;
všem rozdáno lásky blaho
na mne se zapomnělo...
Kruté jsou chvíle, kdy v srdci pučí

27.

čarovné lásky zlatý květ —
Ó kéž bys hochu, kles v mé náručí,
snad těšil by mne tento svět...

2. Zpívá sobě každé ptáče
písně slunci letí vstříc,
jen to srdce moje pláče
truchlí stále víc a víc...
Duše moje touhou zmirá
kde jsi, hochu můj, kde jsi...?
Zrak v dálavu smutně zírá —
nejsi, ach, nikde nejsi...

Refr. A to srdce....

(Mezi zpěvem dopis vypadne jí ze záňadří,
po zpěvu mlčky prohlíží kvítek; náhle ji
uchopí kdosi kol pasu).

V ý s t u p 3.

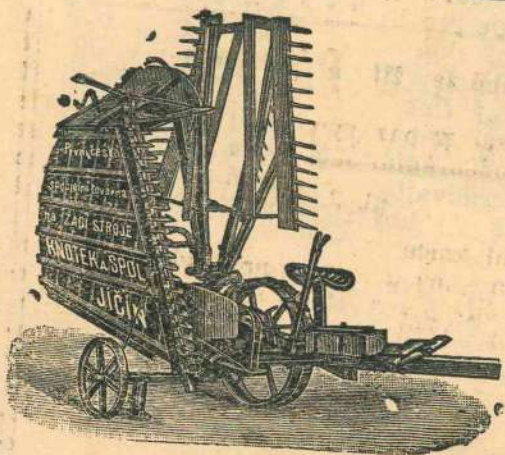
Vašek.

Vašek (sladce): Kde jsi se tu vzala, sladká holubičko..?

Mařenka (odskočí, vlepi mu políček a rychle uteče).

Vašek (chytí se za tvář, kysele): Prokletá ještěrko! Nu, počkej, až tě dostanu. Ty mi neujdeš!

NEPŘEHLÉDNĚTE!!

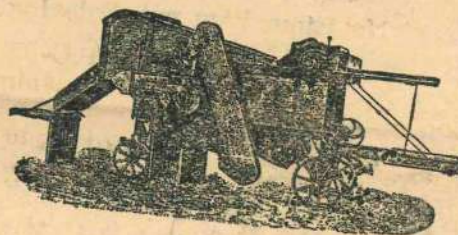
Velmi důležité pro ty,
kteří si přejí mít dobrý
český stroj za velmi nízkou
— likvidační cenu.

Následkem likvidace skladu — vyprodáváme!!

Prima české stroje
úplně nové, rovněž i zánovní,
vyprodáváme pokud zásoby stačí za
KAŽDOU PŘIJATELNOU CENU.

Rudolf Jozef, a Spol.,

v ZDOLBUNOVĚ, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno, ul. 3. Maje 129.,
poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmeister
své komisionní sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
- 5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků
Žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmeistera je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových
palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových,
murmlových a j.

Ceny nejnižší!

DOKU

DĚDIČTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem (ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO V ROVNĚ)

ul. 3. Máje 149.

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:
Pluhy, kultivátory, plecí stroje orig. „B Ä CHER“. a také UNIA dřívě „WIENZKY“
řezačky, kruhadla orig. „B O R E K“. Triery „P F Ö N I X“. Čistící
mlýnky orig. „E X N E R — K A U B“. Odstředivky, máslnice
a pařáky „ALFA LAVAL“ —

Kainit,
sůl draselnou, Kalimag
výrobky SPÓLKI AKCYJNEJ
EKSPŁ. SOLI POTASOVYCH.
LWÓW, PLAC SMOLKI č. 5.

MLÁTIČKY WICHTERLE — KOVÁŘÍK.

S E C Í S T R O J E orig. Melichar lžičkový „U N I K U M“ nebo trybkový „P A T R I A“
různých velikostí i kombinované „I M P E R A T O R“ nejlevnější a nejvýhodnější koupíte
ze skladišť a prostřednictvím ČESKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO DRUŽSTVA V ROVNĚ.

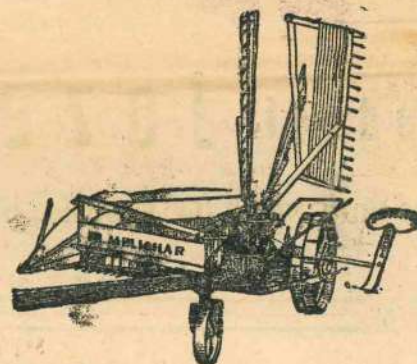
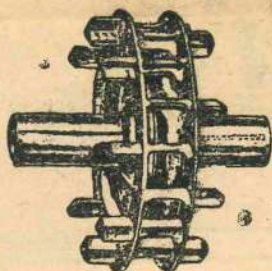
Nabízíme Vám právě do Lvova došlé ORIG. MELICHAR

Ž A C Í S T R O J E s kroužkovým
mazáním a s OLEJOVOU LAZNÍ
za ceny bezkonkurenčně nízké.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM:
DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR
A JINÝM.

Zastoupení
světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.
Lwów, Grodecka 61.

Hnojiva dusíkatá, saletra vápenná (ledek), nitrofos, supertomasyna a jiné
výrobky státních továren dusíkatých látek
W MOSCICACH I CHORZOWIE.

SUPERFOSFAT.
Zjednoczenie Fabryk superfosfatowych
v Polsce, Warszawa, Kredytowa 4.

Účelem
Českého Hosp. Družstva
v Rovně jest dodati Vám
nejlevnější a nejvýhodnější zboží.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Luck, ul. Piłsudskiego 65.
Straklov, u p. J. Suchého; Volkov, u p. V. Mráčka. Dům V. Zemana.
Zdolbunov, u p. Alexandra Khola.

Czeska Spółdzielnia Kredytowa

České Úvěrní Družstvo v Rovně, 3-go Maja 149. ,

Vám nejlépe zajistí Vaše vklady. Konto v P.K.O. č. 82034.

Poskytování zápůjček na nákup hosp. strojů, umělých hnojiv.

žádejte informace.

Tiskárna a vydavatelství „Hlasu Volyně“, spol. s. r. o. Odpovědný redaktor V. Perný.

DOKU

DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY